

<< דפנה קינן

איפה הם היום?

שלושה בוגרים. שלושה סיפורים

לחברות ולאנשים פרטיים לנהל תקשורת פתוחה מעל האינטרנט. "לדוגמה", הוא מסביר, "החברה שלנו מנהלת תקשורת מחשבים קבועה בין הסניף בישראל לסניף בארה"ב. האפשרויות שעומדות לרשותנו הן או לקנות קו LAN, שמבטיח תקשורת בטוחה אך עלותו גבוהה, או לתקשר באמצעות האינטרנט בעלות אפסית כמעט, אך ללא אבטחה. המוצר שלנו מצפין את המידע באינטרנט ומציע בעצם בטיחות של קו פרטי ועלות של חיבור לאינטרנט. אנחנו מציעים את השירות גם ללקוחות בכל העולם, שיכולים להוריד דוא"ל או לגשת למידע פנימי של הארגון שלהם מכל מקום בעולם".

ליטווין מספר כי הלימודים באוניברסיטה הפתוחה שירתו אותו בהצלחה כאשר הוא פנה להתקבל למקום לימודים או עבודה. הוא הרגיש מוכן היטב ללימודים לתואר השני באוניברסיטה העברית.

משה ליטווין (32) היה ילד מחונן. בבית הספר התיכון האזורי הרי יהודה, בו למד כנער, שיעמם לו. "זה לא היה אחד מאותם בתי ספר משובחים, כמו התיכון ליד האוניברסיטה, בהם מציבים לתלמידים אתגרים ומאפשרים להם להעמיק ידע ולפתח יכולות. זה היה בית ספר נחמד וטוב, אבל לא יותר מזה", הוא מספר. כדי לספק את הצורך שלו בידע הוא החליט ללכת ללמוד באוניברסיטה. "בגלל שיטת הלימוד באוניברסיטה הפתוחה הצלחתי לסיים תואר במתמטיקה ובחשבים במקביל ללימודים בתיכון". בתום התואר התגייס ליטווין לצה"ל ובמקביל החל ללמוד לתואר שני במתמטיקה באוניברסיטה העברית בירושלים.

בגיל 21, עם תואר שני ביד, נסע ליטווין לשנה לדרום אמריקה, ומאז הוא עובד בצ'ק פוינט. היום מנהל ליטווין צוות של 20 מפתחים העובדים על מוצר שנקרא VPN, ראשי תיבות של Virtual Private Network, ומיועד לאפשר

משה ליטווין
מנהל בצ'ק פוינט

חזי כהן ראש מינהל משאבי אנוש, תעשייה אווירית

לאחר 17 שנה בתעשייה האווירית הבינו חזי כהן וחבריו כי ללא תואר אקדמי לא יוכלו להתקדם בעבודה. "בקבלת ההחלטה ללכת ללמוד, ובתהליך קבלת האישורים, היו מעורבים הרבה גורמים", הוא מספר. "גם המשפחה והחברים, וגם ההנהלה בתעשייה האווירית. התעניינו, דיברנו ולחצנו ובשנת 1986 היינו 15 עובדים שהתחלנו ללמוד לתואר ראשון במדעי החברה". האוניברסיטה הפתוחה נבחרה כי היא היחידה שאפשרה ללמוד במקביל לעבודה וגם בגלל, מודה כהן, שהעובדים חשבו שהדרישות היו פחות גבוהות מאשר באוניברסיטאות אחרות. "רק לאחר שהגענו לאוניברסיטה ודיברנו עם סטודנטים שלומדים בה ועם סטודנטים מאוניברסיטאות אחרות, הבנו שנצטרך להשקיע באמת". צוות אנשי פיתוח מהמחלקה למשאבי אנוש בתעשייה האווירית ליווה את הלימודים והיה מעורב בבניית מערכת הלימודים, שכללה גם קורסים במדעי הטבע, כלכלה ומתמטיקה, למרות שהדבר לא נדרש להשלמת התואר.

מאז סיים את לימודיו, ב-1992, משמש כהן כראש מינהל משאבי אנוש. "רק היום אני מבין כמה הייתי צריך את הלימודים, ולא רק לשם התואר. קיבלתי כלים שלא היו לי קודם, ואני מיישם את מה של מדתי בדרך בה אני מתבטא, כותב ומתנהל. אני יודע להכין סיכומים יותר מתמציתים של דיונים, יודע להבחין בצורה יותר נכונה בין עיקר לטפל ובעיקר, יש לי יותר ביטחון לעמוד מול אנשים עם השכלה ולדבר אתם בגובה העיניים".
כמי שאחראי על גיוס עובדים חדשים לתעשייה האווירית, אומר כהן כי המנהלים מעריכים את המועמדים שהם בוגרי הפתוחה.
כהן מספר גם כי אחד מילדיו מסיים בימים אלה תואר בכלכלה ובמינהל עסקים באוניברסיטה הפתוחה. "הוא ילד מאוד מוכשר, יש לו בגרות והוא היה קצין בצבא ויכול היה להתקבל גם לטכניון. אבל הוא ראה את החוויה שלי מהלימודים והחליט שהוא רוצה ללמוד שם. אני מאוד גאה בכך".

"רק היום אני מבין כמה הייתי צריך את הלימודים, ולא רק לשם התואר. קיבלתי כלים שלא היו לי קודם"

ד"ר גל קמינקא פוסט-דוק בקרנגי מלון ומרצה בכיר בבר אילן

התואר במדעי המחשב, אותו סיים גל קמינקא באוניברסיטה הפתוחה במוצא 91, אפשר לו להמשיך ללימודי ישירים לדוקטורט באוניברסיטת דרום קליפורניה, ומאוחר יותר ללימודי פוסט דוקטורט באוניברסיטת קרנגי מלון בפייטסבורג. היום, בגיל 32, ד"ר קמינקא הוא מרצה בכיר באוניברסיטת בר אילן במדעי המחשב ורובוטיקה. המחקר של קמינקא עוסק ביצירת אינטראקציה בין רובוטים, רובוטים וירטואלים ובני אדם. מטרת המחקר, לטווח הרחוק, היא להבין את הדינמיקה של החשיבה וההתנהגות האנושית, וליצור רובוטים (או מחשבים) שיכולים לפעול כמו בני אדם, ואולי טוב יותר. "אינטליגנציה מלאכותית בודקת איך מערכת מתוכנתת יכולה לפעול כמו אדם", מסביר קמינקא. "רובוט הוא מחשב. הוא מוגבל במכניקה שלו, בגודל הזיכרון שלו, במהירות המעבד וכו', בדיוק כמו שבני האדם מוגבלים בקצב הדיבור או בעובדה שאין להם עיניים בגב. אני בודק איך, למרות המגבלות, יכול הרובוט להיות חלק מצוות. התחום שעוסק בשאלות אלה נקרא "Multi-Agent Systems".
ב-1996 השתתף קמינקא בתחרות הרובוטים בכינוס האיגוד האמריקאי לאינטליגנציה מלאכותית, וזכה עם אנשיו במקום השני. בתחרות נדרש כל רובוט לעזוב משרד, לחפש אחר חדר הרצאות פנוי, להגיע לשני מרצים בחדרם, ולקרוא להם לפגישה עם ראש המחלקה בחדר הפנוי. "בעוד הרובוט

שלנו היה האטי והישן ביותר, הוא לא נתקל באף קיר, לא נכנס לחדר הלא נכון, וניהול הזמן שלו היה מדויק", מתגאה קמינקא. קמינקא פעיל גם בארגון רובוקופ הבינלאומי, אליו שייכים נציגים מ-30 מדינות. ב-1997, הגיע למקום השלישי בתחרות בינלאומית שערך הארגון, ובמקום הראשון בקרב האמריקאים. ב-2001, אז ייצג את אוניברסיטת קרנגי מלון, זכה במקום הראשון בתחרות. ב-2002 הוא היה אחד ממארגני הסימפוזיון של הארגון. "לאוניברסיטה הפתוחה היתה השפעה גדולה מאוד על חיי. כמו שאני רואה את זה, הגישה הפדגוגית של האוניברסיטה היא הטובה ביותר. הם לא שואלים איפה היית, אלא לאן אתה יכול להגיע. לאחר שראיתי את תוצאות השיטה, אני לא מסנן סטודנטים בהשתמש בדפוסים נוקשים של ציונים והישגים. אני מחפש סטודנטים שיכולים לעשות עבודה יצירתית, שיכולים לשאוף למצוינות. האוניברסיטה הפתוחה השפיעה עלי באופן בו אני בוחן אנשים ומעניק להם הזדמנויות. הגמישות שלה, שלא קיימת במרבית המוסדות הגדולים, מאפשרת למצוא אנשים מבריקים, שלא דווקא תואמים לנורמות שאנחנו מכירים. ברמה האישית, האוניברסיטה לימדה אותי לקבל אחריות. נדרשתי לעמוד בלוח זמנים, אך הדבר היה בידיים שלי. לא נשענתי על אחרים. אני יכול לומר שיצאתי מהאוניברסיטה בוגר יותר וממוקד יותר".

"הגמישות של האוניברסיטה הפתוחה מאפשרת למצוא אנשים מבריקים"